Vonnisnummer / Griffienummer

[illegible]

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak

28 juni 2018

Naam van de eerste beklaagde

E[redacted]

Systeemnummer parket

17G729

Rolnummer

18A000098

rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen

Kamer AC5 – arbeid

Vonnis

Aangebodc i op

Niet te registreren

Notitienummer: AA69.12.349-15 + I/2192/15-I/2968/15-III/8029/15-I/1699/15-I/1410/16-I/2455/16-I/3007/16

In zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

en de burgerlijke partij:

B[redacted]
geboren te [redacted], op [redacted]
woonstkeuze te 2000 Antwerpen, [redacted]

vertegenwoordigd door meester E. Van Braekel, advocaat.

TEGEN:

1. E[redacted]
zonder
gekend
beroep
geboren te [redacted],
op [redacted]
wonende te 9150 Kruibeke,
[redacted]
van Belgische nationaliteit
[redacted]

2. M[redacted]
bediende
geboren te [redacted], op [redacted]
wonende te 2100 Antwerpen,
[redacted]
van Belgische nationaliteit
[redacted]

De eerste en de tweede als zaakvoerder (al dan niet feitelijk) en/of aangestelde van de bvba M[redacted]

Beticlid van te 2000 Antwerpen, te 2000 Hoboken in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, en bij samenhang elders in het Rijk, meermaals, in de periode tussen 1 juni 2012 en 10 december 2016,

de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek.

De eerste en de tweede

A)

In samenhang, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen, in de periode tussen 01/06/2012 en 08/05/2015 ten aanzien van M[redacted] het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was (cfr. pv Sociale Inspectie I/2192/15; de verklaring van het slachtoffer dat hij voor M[redacted] werkt sinds de zomer van 2012 en het arbeidsongeval op 07/05/15).

Met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

Onder meer en meer bepaald, door de sociaaleconomische precaire toestand, en de kwetsbare toestand ingevolge het illegaal verblijf van M[redacted] uit te buiten, door hem te werk stellen in ontoelaatbare, onwettige en gevaarlijke arbeidsomstandigheden, en door als werkgever geen aangifte gedaan van het hem overkomen arbeidsongeval op 7 mei 2015,waardoor het slachtoffer in een nog meer precaire en kwetsbare toestand werd geduwd, enkel en alleen met het oog om privatief geldgewin te plaatsen boven de psychische en fysieke integriteit van het slachtoffer.

Uit deze elementen kan men afleiden dat er niet alleen sprake is van inbreuken op de sociale wetgeving, maar ook van economische uitbuiting in de zin van art. 433quinquies Sw.

(Artikelen 433quinquies §1, 3°, §2, §3 en §4, artikel 433septies lid 1, 2° en lid 2 en artikel 433novies Sw.)

B)

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber,

de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld te hebben aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat en dit ten aanzien van 6 werknemers, namelijk,

I. meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen, in de periode tussen 01/06/2012 en 08/05/2015, ten aanzien van de werknemers A[redacted] en B[redacted] (cfr. pv Sociale Inspectie I/2192/15; de verklaring van het slachtoffer dat hij voor M[redacted] werkt sinds de zomer van 2012 en het arbeidsongeval op 07/05/15);

II. op 23/04/2015 ten aanzien van de zich noemende werknemer B[redacted] (PV RVA I/1699/15);

III. meermaals, in de periode tussen 14/11/2015 en 15/12/2015, ten aanzien van de werknemer B[redacted] (PV TSW I/2968/15 en PV I/1410/16 niet regularisering loon);

IV. meermaals in de periode tussen 04/01/2016 en 08/09/2016 ten aanzien van 1 werknemer, namelijk E[redacted] (I/2455/16)

V. op 09/12/2016 ten aanzien van de werknemer B[redacted] (I/3007/16).

bij inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

strafbaar gesteld door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4, deze inbreuk strafbaar gebleven door artikel 29 van de Wet van 29 februari 2016 tot aanvulling en wijziging van het Sociaal Strafwetboek en houdende diverse bepalingen van sociaal strafrecht, dat artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek vervangt.

C)

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber,

arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België, en dit ten aanzien van 6 werknemers, namelijk:

I. meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen, in de periode tussen 01/06/2012 en 08/05/2015, ten aanzien van de werknemers A[redacted] en B[redacted] (cfr. pv Sociale Inspectie I/2192/15; de verklaring van het slachtoffer dat hij voor M[redacted] werkt sinds de zomer van 2012 en het arbeidsongeval op 07/05/15);

II. op 23/04/2015 ten aanzien van de zich noemende werknemer B[redacted] (PV RVA I/1699/15);

III. meermaals, in de periode tussen 14/11/2015 en 15/12/2015, ten aanzien van de werknemer B[redacted] (PV TSW I/2968/15 en PV I/1410/16 niet regularisering loon);

IV. meermaals in de periode tussen 11/08/2015 en 07/09/2016 ten aanzien van E[redacted] (I/2455/16)

V. op 09/12/2016 ten aanzien van de werknemer B[redacted] (I/3007/16).

bij inbreuk op artikel 4 §1, eerste lid van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,

ten tijde van de feiten strafbaar gesteld door artikel 175 §1 van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4, en thans strafbaar gebleven door artikel 12/1 §1 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6000 euro.

D)

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber,

wetens en willens nagelaten te hebben een aanglfte te doen bij de bevoegde verzekeraar op de wijze en binnen de termijnen bepaald door de Koning, en bij de bevoegde sociaal inspecteurs in de gevallen bepaald door de Koning, van ieder ongeval dat aanleiding kan geven tot de toepassing van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, namelijk:

door nagelaten te hebben het ernstig arbeidsongeval van slachtoffer M[redacted] hem overkomen op 07/05/2015 binnen de acht kalenderdagen na de datum van het ongeval te hebben aangegeven bij de bevoegde verzekeraar en inspectie , in de periode tussen 07/05/2015 en 16/05/2015;

bij inbreuk op artikel 62, eerste lid, van de Wet van 10 april 1971 betreffende de arbeidsongevallen en het Koninklijk Besluit van 12 maart 2003, tot uitvoering van voormelde wet,

strafbaar gesteld door artikel 223, §1, 3° van het Sociaal Strafwetboek en bij dit artikel gesanctioneerd met een sanctie van niveau 3.

E)

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber,

het loon van de werknemer niet te hebben betaald, of niet te hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar was, ten aanzien van één werknemer, namelijk:

meermaals, in de periode tussen 14/11/2015 en 15/12/2015, ten aanzien van de werknemer B[redacted] (PV TSW I/2968/15 en PV I/1410/16 niet regularisering loon)

bij inbreuk op de artikelen 3, 3bis, 4, 9 tot 9quinquies en 11 van de Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

strafbaar gesteld door artikel 162, 1° van het Sociaal Strafwetboek en bij dit artikel gesanctioneerd met een sanctie van niveau 2.

Bijzondere herhaling

- Met de omstandigheid dat de eerste de feiten gepleegd heeft binnen één jaar waarop het arrest van 25/10/2012 uitgesproken door het Hof van beroep te Antwerpen , 14de sociale kamer en waarbij E[redacted] veroordeeld werd tot 15.000 euro of een vervangende GS van 3 maanden hoofdens inbreuken op tewerkstelling vreemdelingen zonder verblijfsvergunning, verhindering toezicht, dimona.

- Met de omstandigheid dat de eerste de feiten gepleegd heeft binnen één jaar waarop het arrest van 14/04/2016 uitgesproken door het Hof van beroep te Antwerpen , 14de sociale kamer en waarbij E[redacted] veroordeeld werd tot 11.000 euro of 2 maanden vervangende gevangenisstraf hoofdens inbreuken op KB 5/11/02- Dimona

PROCEDURE

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

1. PROCEDURE

- *Betreffende het verzoek tot heropening van de debatten*

Op 14.06.2018 werd er ter griffie alhier een verzoekschrift tot heropening van de debatten, uitgaande van eerste beklaagde E[redacted], neergelegd.

Het verzoekschrift bevat drie handgeschreven verklaringen – van de heren A[redacted], L[redacted] en C[redacted] – en twee afdrukken van foto's.

De rechtbank stelt vast dat de heren A[redacted] L[redacted] en C[redacted] door eerste beklaagde reeds werden opgeroepen ter terechtzitting om te worden gehoord als getuige à décharge. (zie hieronder)

De rechtbank stelt vast dat de heren A[redacted] E[redacted] en C[redacted] hetzij reeds politioneel werden gehoord, dan wel dat zij reeds een schriftelijke verklaring opstelde die gevoegd werd aan het stukkenbundel van eerste beklaagde. (zie hieronder)

De voorgebrachte stukken zijn niet van die aard dat zij ertoe strekken de debatten in huidige zaak te heropenen. De voorgebrachte verklaringen zijn een bevestiging van de stelling van beklaagden die reeds afdoende blijkt uit de stukken en verklaringen die tijdens het tegensprekelijk debat naar voren werden gebracht.

Het verzoek tot heropening van de debatten wordt dan ook afgewezen.

2. OP STRAFRECHTELIJK VLAK

- *Procesverloop en de wering van de stukken en conclusies uit de debatten*

Na dagvaarding werd huidige zaak ingeleid ter zitting van de rechtbank op 16.01.2018.

Alsdan waren eerste en tweede beklaagde aanwezig en werden zij bijgestaan door een raadsman. Op die zitting werd een conclusiekalender opgesteld waarbij het volgende werd bepaald:

- Beklaagden dienden uiterlijk op 09.03.2018 te concluderen;
- Het O.M. diende uiterlijk op 27.04.2018 te concluderen;
- Repliek voor beklaagden uiterlijk op 16.05.2018.

Op 09.03.2018 werd er namens eerste beklaagde een elf bladzijden tellende conclusie neergelegd. Ook namens tweede beklaagde werden er op hetzelfde tijdstip conclusies neergelegd.

Op 25.04.2018 werd er door het O.M. conclusie neergelegd.

Op 26.04.2018 werden er per fax conclusies overgemaakt namens de burgerlijke partij B[redacted], een partij die zich voordien nog niet in het strafproces had gemeld.

Op 16.05.2018 werd er door eerste beklaagde een zevenendertig pagina's tellende conclusie neergelegd.

Op 23.05.2018 werd er door de burgerlijke partij een bijkomende conclusie neergelegd.

Ter terechtzitting van 24.05.2018 werd de behandeling van de zaak aangevat en werd deze vervolgens in voortzetting gesteld naar de zitting van 31.05.2018 voor verdere behandeling. Hierbij werd aan beklaagden een nieuwe conclusietermijn verleend in repliek op de bijkomende argumenten van de burgerlijke partij die deze in besluiten van 23.05.2018 had opgeworpen.

Op 30.05.2018 werd door eerste beklaagde een vierenveertig bladzijden tellende conclusie neergelegd.

Ter terechtzitting vordert het Openbaar Ministerie de wering uit de debatten van de conclusies die door eerste beklaagde werden neergelegd op 16.05.2018 en 30.05.2018.

Het Openbaar Ministerie stelt dat de conclusie van eerste beklaagde van 16.05.2018 geenszins een repliek uitmaakt van haar eigen conclusies maar wel een geheel nieuw document vormt waarin tal van nieuwe argumenten worden ontwikkeld waarop door het Openbaar Ministerie niet meer schriftelijk geantwoord kan worden bij gebreke aan een voorhanden zijnde conclusietermijn.

Zowel de omvang van de door eerste beklaagde neergelegde conclusies als de inhoud ervan overtuigen de rechtbank van het gegeven dat de conclusie van eerste beklaagde d.d. 16.05.2018 geenszins een aanvulling van zijn eerdere conclusie uitmaakt noch – uitsluitend – een repliek vormt op de conclusies van het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partij.

In tegendeel impliceren de bijkomende conclusies van eerste beklaagde d.d. 16.05.2018 een geheel nieuw verweer waarin tal van bijkomende argumenten en middelen worden opgeworpen. Het gegeven dat eerste beklaagde in de loop van de procesgang beroep deed op een bijkomende raadsman zal hier niet vreemd aan zijn.

De rechtbank kan niet anders dan vaststellen dat de handelswijze van eerste beklaagde, door zowel in zijn besluiten van 16.05.2018 als in deze van 30.05.2018, nieuwe middelen en argumenten aan te wenden, dilatoir voorkomt en geenszins te aanvaarden is binnen het kader van een behoorlijke en eerlijke procesvoering.

De door eerste beklaagde op 16.05.2018 en 30.05.2018 neergelegde conclusies worden door de rechtbank dan ook geweerd uit de debatten.

Door de burgerlijke partij werden op 26.04.2018 conclusies neergelegd. Deze werden binnen het kader van de vastgestelde conclusiekalender neergelegd en konden principieel nog door beklaagden beantwoord worden.

Deze conclusies worden door de rechtbank dan ook aanvaard.

De conclusies van de burgerlijke partij d.d. 23.05.2018 werden buiten de voorziene conclusiekalender neergelegd en dienen eveneens uit de debatten te worden geweerd.

- *Het horen van getuigen*

Op de zitting van 24.05.2018 meldden de heren C[redacted], J[redacted] B[redacted], L[redacted] en A[redacted] zich als getuigen.

Blijkbaar werden deze personen door eerste beklaagde opgeroepen om ter terechtzitting te worden gehoord als getuige.

Dezelfde personen, behoudens de heer J[redacted], doch aangevuld met de heer R[redacted] en mevr. H[redacted] meldden zich op de zitting van 31.05.2018 om te worden gehoord als getuige.

Ter terechtzitting verklaart de raadsman van eerste beklaagde dat deze personen door de verdediging werden opgeroepen om te worden gehoord als getuige. Het wordt niet betwist dat alle voornoemde personen zgn. getuigen à décharge betreffen.

De rechtbank stelt vast dat er van al deze personen hetzij een verklaring is in het strafdossier, hetzij een schriftelijke verklaring wordt toegevoegd aan het stukkenbundel van eerste beklaagde.

Uit hetgeen volgt zal blijken dat het horen van deze getuigen à décharge niet noodzakelijk is in het kader van de waarheidsvinding en evenmin voor het respecteren van de rechten van verdediging van de beklaagden.

De rechtbank gaat dan ook niet over tot het horen van de heren R[redacted], C[redacted] J[redacted] B[redacted] L[redacted], A[redacted] en mevr. H[redacted] als getuige ter terechtzitting.

Ter terechtzitting meldt de verdediging van eerste beklaagde dat ook de heer B[redacted] burgerlijke partij in huidige zaak, gedagvaard werd om te getuigen voor de rechtbank.

De heer B[redacted] dient beschouwd te worden als een zgn. getuige à charge nu zijn verklaringen, zoals deze werden opgenomen in het strafdossier, belastend zijn voor eerste en tweede beklaagde.

De heer B[redacted] is niet ter terechtzitting verschenen. Zijn raadsman verduidelijk dat de heer B[redacted] slachtoffer in huidige zaak, het niet aankan om te worden gehoord ter terechtzitting en hierbij geconfronteerd te worden met eerste en tweede beklaagde.

De rechtbank neemt hiervan akte en zal hiermee bij de verdere beoordeling van de zaak rekening houden.

- *De feiten*

Eerste en tweede beklaagde zijn betrokken bij de werking van de BVBA M[redacted] die een aannemingsbedrijf is en actief in de bouwsector.

De burgerlijke partij B[redacted] is schrijnwerker en vertoeft illegaal in het land.

Volgens de burgerlijke partij werkt hij reeds geruime tijd voor beklaagden via het bedrijf M[redacted] waarbij hij onmenselijk zou worden behandeld en beklaagden misbruik maken van zijn precaire toestand (tenl. A). Tevens zouden de wettelijke voorschriften inzake zijn tewerkstelling niet zijn nageleefd. (tenl. B. 1 en C. 1)

Op 07.05.2015 zou de heer B[redacted] het slachtoffer zijn geworden van een arbeidsongeval waarbij hij 4 vingers van zijn linkerhand verloor. Van deze feiten zou niet tijdig aangifte zijn gebeurd bij de arbeidsongevallenverzekeraar en inspectie. (tenl. D)

Verder zou bij diverse controles gebleken zijn dat ook andere werknemers van de BVBA M[redacted] niet regelmatig zouden zijn tewerkgesteld of dat bij deze tewerkstelling niet alle verplichtingen werden nageleefd. (tenl. B. 1 t/m 5, C. 1 t/m 5 en E)

- *De posities van eerste en tweede beklaagde binnen de BVBA M[redacted]*

Het wordt niet betwist dat tweede beklaagde de juridisch zaakvoerder is van de BVBA M[redacted]

Eerste beklaagde bevestigt werkzaam te zijn voor BVBA M[redacted], hij zou leidinggevende zijn, maar hij zou geen feitelijk zaakvoerder van de vennootschap zijn. Hij stelt dat beslissingen binnen het bedrijf *"gezamenlijk"* werden genomen waarbij deze *"juridisch"* door tweede beklaagde zouden worden genomen – als juridisch zaakvoerder – doch *"technisch"* door de daartoe aangestelde manager, hetzij eerste beklaagde.

De rechtbank verwijst naar het gegeven dat in het strafdossier verschillende arbeiders, al dan niet tewerkgesteld door BVBA M[redacted] verwijzen naar eerste beklaagde als zijnde *"de baas"*. Tweede beklaagde wordt veelal aangeduid als *"de boekhouder"*.

Ook bij de bedrijven die samenwerkten met BVBA M[redacted] stond eerste beklaagde bekend als het aanspreekpunt van de vennootschap en de persoon naar wie men zich moest richten bij vragen of problemen.

De echtgenote van eerste beklaagde blijkt trouwens de oprichtster en initiële hoofdaandeelhouder te zijn van de BVBA M[redacted].

Op 07.07.2015 werd tweede beklaagde door inspecteurs van de sociale inspectie verhoord.

verbalisanten merkten op dat tweede beklaagde helemaal niet op zijn gemak was, vele vragen niet kon beantwoorden en telkens meldde: *"Ik weet het niet, dit moet u aan de manager M[redacted] (hetzij eerste beklaagde) vragen."*

In die omstandigheden staat het voor de rechtbank vast dat eerste beklaagde weldegelijk beschouwd moet worden als degene die feitelijk de beslissingsmacht binnen de BVBA M[redacted] bezat.

Dit blijkt des te meer nu tweede beklaagde in zijn verhoor op 07.07.2015 stelt het slachtoffer B[redacted] op geen enkele wijze te kennen. Eerste beklaagde verklaarde, daags voordien, dan weer dat hij het slachtoffer B[redacted] wél kent, nu de BVBA M[redacted] in het verleden een belofte tot tewerkstelling aan het slachtoffer had overgemaakt. In zijn verhoor op 07.07.2015 stelde tweede beklaagde ook uitdrukkelijk (st. 16) dat het M[redacted] is die beslist wie als arbeider in dienst komt.

Eerste beklaagde dient dan ook beschouwd te worden als de feitelijke zaakvoerder van BVBA M[redacted]

- *Betreffende de tewerkstelling van het slachtoffer B[redacted] bij BVBA M[redacted]*

In besluiten ontkennen zowel eerste beklaagde als tweede beklaagde de heer B[redacted] via de BVBA M[redacted] te hebben tewerkgesteld.

Op 06.07.2015 werd eerste beklaagde verhoord. (st. 23)

Eerste beklaagde verklaart dat hij op 07.05.2015 door het slachtoffer, en diens broers, telefonisch werd gecontacteerd om zich naar het ziekenhuis te begeven nu de heer B[redacted] een ongeval had gehad.

Eerste beklaagde begaf zich naar het ziekenhuis waar hij o.m. met de behandelende geneesheer sprak, dit omdat hij beter Nederlands zou praten dan het slachtoffer, en diens broers.

Aldaar zou het slachtoffer B[redacted] aan eerste beklaagde hebben gevraagd om het ongeval via de BVBA M[redacted] aan te geven als arbeidsongeval om op die wijze een vergoeding te bekomen.

geweest van het ongeval) voor de BVBA M[redacted] werkzaam waren.

Bij verhoor op 23.05.2016 stelt het slachtoffer B[redacted] reeds sinds 2012 voor de BVBA M[redacted] te werken. Hij stelt dat het ongeval, dat zich op 07.05.2015 voordeed, plaatsvond op een werf van BVBA M[redacted], gelegen te Antwerpen, [redacted]. Hij stelt dat het ongeval gebeurde met een cirkelzaag die zich ter plaatse bevond. Hij stelt dat op de werf een zekere D[redacted] aanwezig was, dit zou eveneens een werknemer van BVBA M[redacted] zijn, alsmede een zekere M[redacted] die samen met het slachtoffer aan werken was. Het slachtoffer geeft aan dat een zekere 'F[redacted]' de architect van deze werf zou zijn.

Volgens het slachtoffer zou de broer van eerste beklaagde, de heer A[redacted], op de werf zijn toegekomen en zou deze het slachtoffer naar het ziekenhuis hebben gebracht. Deze zou vervolgens zijn broer, eerste beklaagde, hebben gecontacteerd die eveneens naar het ziekenhuis zou zijn gekomen.

Volgens het slachtoffer zou eerste beklaagde initieel bereid zijn geweest om de ziekenhuiskosten te vergoeden en tevens een vergoeding te betalen totdat zijn hand hersteld was. Wanneer later de omvang en de ernst van de opgelopen letsels duidelijk bleek, zou eerste beklaagde niet langer bereid zijn geweest om het slachtoffer te helpen.

Bij verhoor bevestigt M[redacted] (st. 45) te werken voor de BVBA M[redacted] en op het tijdstip van het ongeval samen met het slachtoffer op één van de werven aan het werken te zijn geweest.

Door het slachtoffer B[redacted] wordt een lijst voorgelegd (st. 27) van al de werven waarop hij naar eigen zeggen gewerkt heeft voor de BVBA M[redacted] De rechtbank stelt vast dat meerdere van deze werven overeenstemmen met de werven die door tweede beklaagde worden aangegeven (st. 10) als zijnde werven waar er gewerkt zou zijn geworden door de BVBA M[redacted].

Het slachtoffer B[redacted] brengt tevens een aantal opgenomen telefoongesprekken voor die zouden zijn gevoerd met eerste beklaagde, L[redacted] en A[redacted]

Hoewel eerste beklaagde, en volgens de pleidooien ter terechtzitting ook de heer L[redacted] thans ontkennen dat zijzelf deze telefoongesprekken met het slachtoffer B[redacted] hebben gevoerd, stelt de rechtbank vast dat de inhoud van deze telefoongesprekken alleszins betrekking heeft op het ongeval waarvan de heer B[redacted] het slachtoffer was en op de verdere (financiële) afhandeling ervan.

De rechtbank stelt vast dat uit het voorliggende strafdossier afdoende blijkt dat eerste beklaagde [redacted] wordt genoemd, een benaming die eveneens voorkomt in de voorliggende telefoongesprekken.

Uit de verhoren blijkt dat eerste beklaagde weldegelijk op bezoek ging bij het slachtoffer B[redacted] dit zowel in het ziekenhuis te Antwerpen als te Leuven, hetgeen bevestigd wordt in de telefoongesprekken.

Hoewel de heer L[redacted] thans lijkt te ontkennen dat hij met het slachtoffer B[redacted] telefoongesprekken voerde, blijkt uit zijn verklaring (st. 178) niettemin dat ook hij het slachtoffer opzocht in het ziekenhuis.

Tot slot verwijst de rechtbank naar het voorliggende fotomateriaal dat werd aangebracht door het slachtoffer B[redacted] waaruit blijkt dat hijzelf en voornoemde A[redacted] weldegelijk te werk werden gesteld op werven van de BVBA M[redacted]

Ter terechtzitting doen beklaagden uitschijnen dat het slachtoffer B[redacted] mogelijk wel gewerkt heeft op één of meerdere van hun werven maar dan niet in hoedanigheid van werknemer van de BVBA M[redacted] maar als onderaannemer.

De rechtbank verwijst naar de voorliggende arbeidsovereenkomst tussen het slachtoffer B[redacted] en de BVBA M[redacted] De realiteit van deze overeenkomst kan niet ernstig in twijfel worden getrokken nu deze door eerste beklaagde weldegelijk erkend werd. Zelfs als wordt aangenomen dat deze overeenkomst een opschortende voorwaarde bevat – volgens beklaagden zou de overeenkomst pas in werking treden indien het slachtoffer B[redacted] de wettelijke toestemming zou hebben verkregen om in België te werken – kan het niet anders dan dat deze voorwaarden ook zouden gelden voor het toelaten van het slachtoffer B[redacted] werkt als onderaannemer op een werf van BVBA M[redacted]

De heer B[redacted] kan niet gelijktijdig werken als werknemer en onderaannemer van de BVBA M[redacted] Nu de voorliggende arbeidsovereenkomst blijkbaar ook nooit werd beëindigd, dient besloten te worden dat het slachtoffer B[redacted] alleszins gewerkt heeft als werknemer van de BVBA M[redacted].

Tevens doet het gegeven dat de heer B[redacted] mogelijk weldegelijk gewerkt heeft voor andere werkgevers, geen afbreuk aan het gegeven dat hij tevens voor de BVBA M[redacted] werkte.

schriftelijke verklaringen aan het strafdossier het stukkenbundel van eerste beklaagde – ook op werven van de BVBA M hebben

De tewerkstelling van het slachtoffer B o.m. op 07.05.2015, voor de BVBA M is naar het oordeel van de rechtbank dan ook afdoende bewezen.

- *Beoordeling van de tenlasteleggingen*

- ***De tenlastelegging A***

Onder deze tenlastelegging worden eerste en tweede beklaagde vervolgd voor feiten van mensenhandel t.a.v. het slachtoffer B

Er is sprake van mensenhandel wanneer misbruik wordt gemaakt van de kwetsbare situatie van een persoon om deze, zoals in deze aangehaald, aan het werk te zetten in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid.

De rechtbank stelt vast dat het slachtoffer B in deze niet regelmatig in het land verbleef en zich in die zin weldegelijk in een kwetsbare situatie bevond.

Anderzijds stelt de rechtbank vast dat het slachtoffer B in België beroep kon doen op een ruim familiaal vangnet. Zo wordt het niet betwist dat de ouders van het slachtoffer B, en meerdere broers en zussen van hem, op regelmatig wijze in het land verbleven.

Het slachtoffer B was naar eigen zeggen ook geruime tijd gehuisvest bij één van zijn broers.

De rechtbank verwijst verder naar de verklaringen van H B (st. 193), broer van het slachtoffer, die ten tijde van de feiten een zelfstandige onderneming uitbaatte en diensten verleende met een ladderlift. In zijn verklaring stelt de heer H B dat zijn broer, huidig slachtoffer B, schrijnwerker is en in die hoedanigheid veel meer kon verdienen, dus ook tijdens zijn tewerkstelling bij BVBA M, dan in enige andere functie, bijv. als bedienaar van de ladderlift in zijn eigen firma.

bij de firma BVBA M betreft, blijkt
slachtoffer werd tewerkgesteld in
waardigheid. Behoudens een betwisting
prestaties, worden hieromtrent geen

In die omstandigheden kan de rechtbank niet vaststellen dat de heer B het slachtoffer is geweest van feiten van mensenhandel door eerste en tweede beklaagde.

Eerste en tweede beklaagde dienen voor de tenlastelegging A te worden vrijgesproken.

- ***De tenlastelegging B. I, C. I en D***

Uit hetgeen voorafgaat blijkt afdoende dat de heren B en A weldegelijk door de eerste en tweede beklaagde, via de BVBA M, te werk zijn gesteld.

Het staat vast dat voor deze tewerkstelling geen elektronische aangifte werd gedaan. Tevens staat het vast dat de heren B en A tijdens deze tewerkstelling geen toelating hadden om in België te werken.

Uit het geen vooraf gaat volgt dat de heer B tijdens zijn tewerkstelling voor beklaagden het slachtoffer werd van een arbeidsongeval waarvan niet tijdig aangifte werd gedaan. De tenlastelegging D is eveneens bewezen.

Het gegeven dat de heer A in de incriminatieperiode *"tussen 01/06/2012 en 08/05/2015"* niet steeds in België aanwezig zou zijn geweest – zoals ter terechtzitting wordt aangevoerd door beklaagden die hierbij steunen op inlichtingen die zouden zijn bekomen bij de Marokkaanse overheidsdiensten – is irrelevant nu de incriminatieperiode duidelijk bepaalt *"op niet nader te bepalen tijdstippen"* zodat de heer A geenszins gedurende deze gehele incriminatieperiode in het land moet zijn geweest.

De tenlasteleggingen B. I, C. I en D zijn bewezen t.a.v. eerste en tweede beklaagde.

- ***De tenlastelegging B. II en C. II***

Op 23.04.2015 gaan RVA-inspecteurs over tot controle van een bouwwerf gelegen te 2660 Antwerpen, (st. 129)

"zich bevindend op een stelling" die in de

identiteit van deze persoon willen controleren, stelt deze dat van een andere werknemer, de heer Allal van de BVBA M ontvangt deze persoon een sleutel, bijkbaar om zijn identiteitskaart te gaan ophalen. Wanneer de verbalisanten opmerken dat deze persoon zich van de werf wil verwijderen, wordt hij staande gehouden.

Mondeling verklaart deze persoon L te noemen en te werken voor een zekere "M". Hierop onttrekt hij zich aan enige verdere controle. De rechtbank verwijst naar hetgeen voorafgaat waaruit blijkt dat eerste beklaagde in de omgang vaak wordt aangesproken als "M".

In besluiten stellen beklaagden dat zij deze persoon niet kennen.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen van de verbalisanten – o.m. de interactie tussen deze L en een andere werknemer van de BVBA M – en de eigen verklaring van deze L die stelde te werken voor eerste beklaagde en oordeelt de tenlasteleggingen B. II en C. II bewezen t.a.v. eerste en tweede beklaagde.

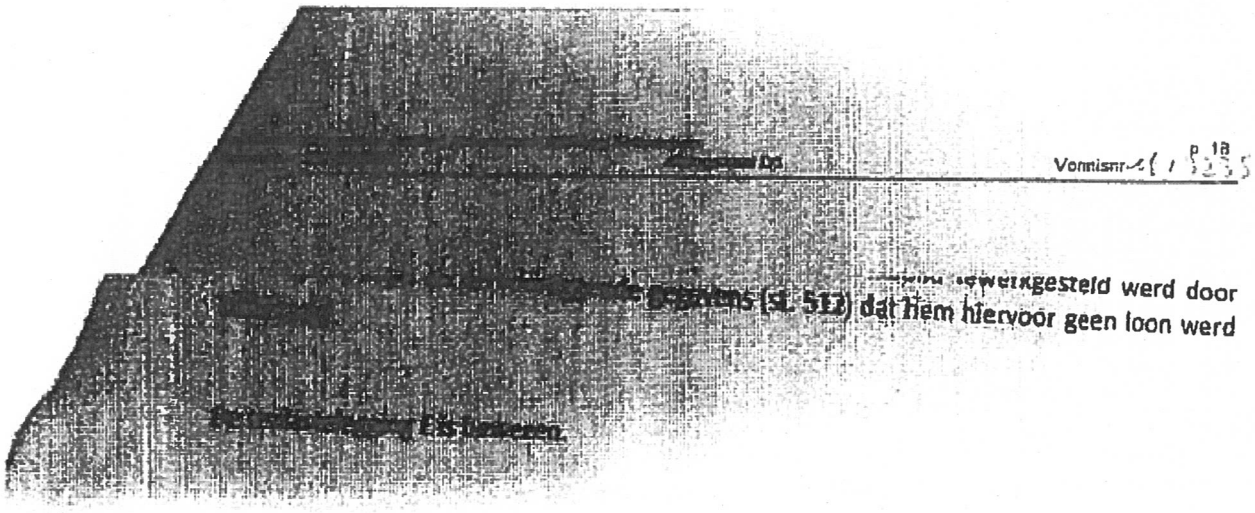
- ***De tenlasteleggingen B. III, C. III en E***

Op 14.12.2015 gaan RVA-inspecteurs opnieuw over tot controle van voormelde werf gelegen aan de te Antwerpen. (st. 259)

Ter plaatse treffen de verbalisanten de heer B aan het werk aan. De verbalisanten stellen vast dat deze persoon werkkledij draagt. Aan de verbalisanten verklaart de heer B dat hij ter plaatse algemene bouwtaken uitvoert voor M Tot slot stellen de verbalisanten vast dat er tussen de heer B en voornoemde A, werknemer van BVBA M mondelinge contacten plaatsvinden.

In besluiten stellen eerste en tweede beklaagde dat de heer B niet voor de BVBA M werkte en op de werf enkel een vriend kwam bezoeken. Deze verklaringen zijn flagrant in strijd met de vaststellingen van de verbalisanten en bijgevolg totaal ongeloofwaardig.

De tenlasteleggingen B. III en C. III zijn bewezen.

[redacted] tewerkgesteld werd door [redacted] (st. 512) dat hem hiervoor geen loon werd [redacted]

- ***De tenlasteleggingen B. IV en C. IV***

Op 06.09.2016 wordt een controle uitgevoerd op de werf gelegen te 2060 Antwerpen, [redacted] (st. 536)

Ter plaatse troffen de verbalisanten een man aan *"die met een kleine handslijpschijf, geknield, een tegel sneed."*

Deze man identificeert zich mondeling als zijnde B[redacted].

Hij verklaart te werken voor een zekere *"M[redacted]"*. Na telefonische contactname met deze *"M[redacted]"* verklaart de heer E[redacted] te werken als onderaannemer onder het BTW nummer [redacted] Uit de verklaring van de heer E[redacted] blijkt dat hij de naam niet kent van de onderneming die aan dit BTW nummer verbonden is.

Uit de vaststellingen van de verbalisanten blijkt duidelijk dat de heer [redacted] E[redacted] geenszins de regelmatige zaakvoerder is van een eigen onderneming maar weldegelijk tewerkgesteld werd door beklaagden.

De tenlastelegging B. IV en C. IV zijn bewezen.

- ***De tenlasteleggingen B. V en C. V***

Op 09.12.2016 voeren RVA-inspecteurs een nieuwe controle uit op voormelde werf aan de [redacted] te Antwerpen. (st. 551)

Op deze werf werd de heer Y[redacted] aangetroffen die stelt schilder te zijn. Tevens worden er drie andere personen aangetroffen die allen tewerkgesteld zijn voor de BVBA M[redacted]

Op 12.12.2016 wordt de tewerkstelling van de heer B[redacted] door de BVBA M[redacted] Dimona gemeld en dit met terugwerkende kracht tot 09.12.2016.

In besluiten stellen beklaagden dat de heer B[redacted] slechts vanaf 12.12.2016 had mogen werken en zich voordien, d.i. op 09.12.2016, uit eigen beweging naar de werf had begeven.

De rechtbank verwijst naar de Dimona melding door beklaagden betreffende de heer B[redacted] met terugwerkende kracht tot 09.12.2016 waaruit de tewerkstelling weldegelijk blijkt.

Verder verwijst de rechtbank naar de aanwezigheid van andere werknemers van de BVBA M[redacted] op de werf ter plaatse waarbij het ongeloofwaardig is om te stellen dat deze zouden samenwerken met een onbekende persoon die niet gemachtigd zou zijn om er te werken.

De tenlasteleggingen B. V en C. V zijn eveneens bewezen.

- *Strafmaat*

De feiten zijn ernstig en de tenlasteleggingen B, C en D vermengen zich in hoofde van eerste en tweede beklaagde als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat slechts één bestraffing moet worden opgelegd.

De handelingen van beklaagden wijzen op een verminderd normbesef en een frauduleuze ingesteldheid. Beklaagden stellen veelvuldig op onregelmatige wijze personeel tewerk waardoor zij niet enkel de sociale rechten van hun werknemers schenden maar tevens een oneerlijke concurrentiepositie creëren t.a.v. hun commerciële concurrenten die de geldende regelgeving wel stipt naleven.

Beklaagden dient een ernstig signaal te worden gegeven om hen duidelijk te maken dat dergelijke handelingen niet worden aanvaard.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, het herhaald karakter ervan, de persoonlijkheid van beklaagden zoals deze is gebleken ter terechtzitting en ieders strafrechtelijk verleden.

Eerste beklaagde is niet aan zijn proefstuk toe en werd reeds meermaals strafrechtelijk veroordeeld. Ingevolge deze voorgaande veroordelingen komt eerste beklaagde niet langer in aanmerking voor een uitgestelde bestraffing.

Hij bevindt zich tevens in staat van bijzondere herhaling ingevolge zijn veroordelingen door het hof van beroep te Antwerpen op 25.10.2012 en 14.04.2016, arresten waarvan afschrift aan het strafdossier werd gevoegd.

Het opleggen van de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is noodzakelijk om beklaagden te wijzen op de ernst van hun handelingen en hen ertoe aan te zetten zich in de toekomst te beteren.

Gelet op het ontradend karakter van een uitgestelde bestraffing en nu tweede beklaagde hiervoor nog in aanmerking komt, kan voor zowel de op te leggen gevangenisstraf als geldboete uitstel van tenuitvoerlegging worden toegestaan.

3. OP BURGERRECHTELIJK VLAK

- *De vordering van de heer [redacted] B[redacted]*

De vordering van de burgerlijke partij strekt ertoe beklaagden, solidair, te horen veroordelen in betaling van een schadevergoeding van:

- 5.000 EURO voor achterstallig loon;
- 1 EURO provisioneel voor medische kosten;
- 2.500 EURO morele schadevergoeding;

te vermeerderen met de intresten en de kosten.

De vordering van de burgerlijke partij wordt door beklaagden cijfermatig niet betwist en is omstandig toegelicht in de neergelegde conclusie.

De rechtbank stelt vast dat de burgerlijke vorderingen voortvloeien uit de lastens beklaagden op strafrechtelijk vlak weerhouden misdrijven en de gevorderde bedragen redelijk en billijk voorkomen.

In die omstandigheden dient de burgerlijke vordering te worden toegekend.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 191,194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikel 1 van de wet van 5 maart 1952,
Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de Juridische tweedelijnsbijstand,
artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
artikel 8 der wet van 29 juni 1964
bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de hierboven vermelde tenlasteleggingen B, C, D en E
en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 50, 65, 66, 99bis van het Strafwetboek.

UITSPRAAK

De rechtbank vonnissende op tegenspraak opzichtens M[redacted], E[redacted] en B[redacted]

Spreekt E[redacted] en M[redacted] voor de tenlastelegging A vrij.

Stelt vast dat eerste beklaagde zich in staat van bijzondere herhaling bevindt.

Strafrechtelijk

Veroordeelt E[redacted] voor de tenlasteleggingen B, C, D en E vermengd:

tot een **hoofdgevangenisstraf van 18 maanden.**

en tot een geldboete van 3600 EUR (6 maal 600 EUR) en vermeerderd met 50 opdeciemen en gebracht op **21.600,00 EUR.**

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op 1/2 x 55.35 = 27.68 EUR.

Veroordeelt M[redacted] voor de tenlasteleggingen B, C, D en E vermengd:

tot een **hoofdgevangenisstraf** van **8 maanden**.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze gevangenisstraf.

en tot een geldboete van 3600 EUR (6 maal 600 EUR) en vermeerderd met 50 opdeciemen en gebracht op **21.600,00 EUR.**

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete, doch slechts voor een gedeelte van 6 X 500 euro, vermeerderd met 50 opdeciemen en gebracht op 18.000 euro en bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het met uitstel uitgesproken gedeelte op 30 dagen.

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

[redacted] van 2 maal de som van 23,00 EUR verhoogd met 50 opdeciemen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op 1/2 x 55.35 = 27.68 EUR.

- *Burgerrechtelijk*

Verklaart de ingestelde vordering van partij [redacted] B[redacted] ontvankelijk en als volgt gegrond:

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde solidair in betaling van een schadevergoeding van:

- **VIJFDUIZEND EUR (5.000 EURO)** voor achterstallig loon;
- **EEN EURO (1 EURO)** provisioneel voor medische kosten;
- **TWEEDUIZENDVIJFHONDERD EURO (2.500 EURO)** morele schadevergoeding;

alle bedragen te vermeerderen met de vergoedende intresten, aan de wettelijke intrestvoet, vanaf 07.05.2015 tot op heden en met de gerechtelijke intresten, aan dezelfde intrestvoet, vanaf heden tot op de dag van volledige betaling.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde solidair tot de kosten van het geding, in hoofde van de burgerlijke partij begroot en door de rechtbank vastgesteld op een rechtsplegingsvergoeding van 1.080 EURO.

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

OOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op achtentwintig juni tweeduizend en achttien, in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

G. Segers, voorzitter van de kamer, rechter,
I. De Ridder, rechter, ondervoorzitter,
T. Decaigny rechter
Het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
J. Soete, griffier.

J. Soete T. Decaigny I. De Ridder G. Segers